

риви сж дълбоко насадени въ човѣшкото сърдце. Дори и злиятъ човѣкъ, склоненъ къмъ престѣпления, преживѣва часове, въ които душата му се трогва за другитѣ, смилена надъ тѣхъ. Злосторникътъ дори си има своитѣ просвѣтления, въ които е способенъ да извърши добро. Всички груби и егоистични хора изпадатъ въ конфликтъ съ себе по нѣкога, мразятъ се, желаятъ да се очистятъ, да се издигнатъ, да се преобразятъ въ благородни души, действащи за доброто на другитѣ.

Човѣкътъ е егоалтруистична натура. Социалното възпитание може да засили алтруистичнитѣ черти и да направи така, че душата да трепти, да се движи, да се възвишава подъ влиянието на хуманни чувства и настроения. Така тя ще даде голѣмитѣ свои хармонични съзвучия, нѣщо отъ най-висшитѣ си сили. И когато човѣкъ се съзнае въ другитѣ, заживѣе чрезъ тѣхъ и замилѣе за тѣхното добро, тогава ще се зарадва на едно обогатено, разхубавено и възвишено „азъ“. *Азъ*, което е *Всички*.

§ 5. Скептицизмъ и песимизмъ. — Злото и страданието.

Все пакъ, скептици и песимисти се съмнѣватъ въ възможността на колективното човѣшко щастие. И непрекъснато сочатъ тѣ къмъ *Злото*.

Но какъ да си представимъ Доброто безъ Злото? Единъ отъ универсалнитѣ закони, този, който владѣе всичкитѣ прояви на космическата енергия, е закона на ритмическитѣ движения. Той е въ пълна сила и въ социалния животъ. Ние познаваме достатъчно ритмическитѣ движения